

Drobne ogłoszenia za słowo 15 groszy. — Ogłoszenia zwykłe i milim. jedna łama 20 gr. Wiersz w rubryce „Nadesłane” jedna łama zł. 0.60. — Wiersz milim. po kronice jedna łama zł. 1. — Ogłoszenia przed tekstem wiersz milim. jedna łama zł. 0.75. — Dla poszukujących pracy i zafiarowanie pracy, całe ogłoszenia bez względu na ilość słów 50 gr. — Ogłoszenia matrym. i koresp. prywatne za jedno słowo 15 gr. — Za skład tabelaryczny komb. 50 proc.

Redaktor naczelny:
Józef Nekanda-Trepka.

GONIEC

KRAKOWSKI

20
GROSZY

Prenumerata wynosi w Krakowie mies. zł. 4.50, z odnośzeniem do domu zł. 5.00. — Zamiejscowa zł. 5.00. — Za granicą zł. 8.50.

Redaktor odpowiedzialny:
Marjan Bobrowski.

Redakcja i Administracja Dunajewskiego 7. — Tel. 2502. — P. K. O. Warszawa Nr. 151.100, Kraków Nr. 404.100.

„Dyktator Azji wschodniej“.

Dzienniki angielskie odkryły — ich zdaniem — niezwykłą pod wieloma względami osobistość polityczną, która przez działalność swoją na Dalekim Wschodzie stała się bardzo niebezpieczną dla Wielkiej Brytanji, zdobywszy sobie wyjątkowe stanowisko w tamtych stronach.

Osobistością tą jest „towariszcz” Karachan, ambasador Rosji sowieckiej w Pekinie, najzdolniejszy podobno wśród dyplomatów sowieckich, a obdarzony przez publicystów angielskich wiele mówiącym przydomkiem: **dyktatora Azji wschodniej**. Przedstawia on klasyczny typ dyplomaty sowieckiego, przeznaczonego do służby na Wschodzie będąc sam wschodniego pochodzenia, co daje mu naturalną wyższość nad innymi dyplomatami europejskimi.

Karachan urodził się na Kaukazie. Ojcem jego był Ormianin, poddany rosyjski, matka — Ormianka, pochodząca z Persji. Czas pewien mieszkał w Konstantynopolu i w Szanghaju, mówi biegle ośmiu językami azjatyckimi, a między nimi ovladnął w mowie i piśmie w ciągu roku nadzwyczaj trudnym dialektem pekińskim, — jest zatem wyjątkowo przygotowany do działania na terenie wschodnio-azjatyckim.

Aczkolwiek w teorii bolszewik, w praktyce, a zapewne i w głębi duszy pozostał Karachan gorącym patriotą ormiańskim, **nienawidzącym** z całą siłą wschodniego temperamentu, Anglii i Stanów Zjednoczonych za to, że przez swoją chwiejną politykę wydały Armenię — jeszcze przed wojną światową — na łup Turcji. Dowodem jego ormiańskiego patriotyzmu jest między innymi fakt, że otczył swoją mozną protekcją dwie ormiańskie firmy przemysłowe w Szanghaju i to wtedy, gdy wszystkie zagraniczne firmy tamże padły ofiarą zbuntowanego motłochu chińskiego.

Swoją **komunistyczną**, a równocześnie wrogą wobec cudzoziemców propagandę uprawia „towariszcz” ambasador przedewszystkiem w wielkich portowych miastach chińskich. Oprócz tego okazał się wprost genialnym organizatorem sił zbrojnych w Turkestanie i Mongolji, która dziś stała się państwem lenniczym Rosji sowieckiej. Obecnie stara się Karachan o zawładnięcie Tybetem w taki sam pokojowy sposób, jak Mongolją, co stanowi wielce poważną groźbę dla północno-zachodnich granic Indji.

Dalszym ciągiem obfitej w czyny polityki Karachana jest **podniecanie „xenofobji”** wśród Chińczyków, zamieszkujących wewnętrzne prowincje państwa. Unika jednak przytem wyraźnego atakowania misyj chrześcijańskich, aby nie dać powodu państwu europejskim, względnie Stanom Zjednoczonym, do interwencji.

Z Pekinu, rezydencji Karachana, rozchodzą się na całe Chiny, a także daleko na południe, **promienie jedynej w swoim rodzaju organizacji szpiegowskiej**, za pomocą której wie o wszystkim, co się dzieje i która służy mu za bajeczne narzędzie do paraliżowania cudzych zamiarów. Legacje na przykład cudzoziemskie w Pekinie są tak obsadzone przez szpiegów Karachana, że jedno słowo — nawet na piśmie — z nich wyjść nie może, aby o niem nie wiedział „czarny chan” (po turecku czarny = „kara”).

Uderza więc na alarm prasa angielska, donosząc się, aby czempredziej wysłano z londyńskiego „Foreign Office” na Daleki Wschód dyplomate, mogącego mierzyć się z „dyktatorem Azji wschodniej”.

„Jeżeli nie znajdzie się taki człowiek. — wołają nastraszeni publicyści. — cała Azja wschodnia będzie dla nas stracona!...”

— 000 —

Dziś odpowie reprezentant Polski w sprawie Chorzowa.

Haga, 19 lutego. (PAT) W dalszym ciągu rozprawy Chorzowa przed międzynarodowym Trybunałem przedstawiciel Niemiec wywoził, że fabryka Chorzów była własnością prywatną Stickstoffwerke, a więc konfiskata jej ze strony polskiej nastąpiła zupełnie niesłusznie. Prof. Kauffman powołując się na artykuł 3 aneksu do artykułu 297 i 298 traktatu wersalskiego zaznaczył, że na określenie charakteru prawnego w kwestji spornej nie jest miarodajny tytuł na podstawie którego dokonano konfiskaty, lecz w myśl czynności prawniczej, wobec tego nie jest kwestją główną czy Polska czynność określiła jako konfiskatę, jeżeli jednakże Polska uważała to za konfiskatę, to powinna była przestrzegać postanowień artykułu 6 konwencji ge-

newskiej. W każdym bądź razie, oświadczył zastępcą Niemiec powołując się na orzeczenie Cluneta w sprawie włoskich towarzystw ubezpieczeniowych z roku 1912, nie powinna nastąpić konfiskata bez odszkodowania. Zwykła konfiskata, jaka jest przewidziana w artykule II—V ustawy polskiej z dnia 14 lipca 1920, sprzeciwia się artykułom VI—XXII konwencji genewskiej. Wkońcu zastępcą Niemiec prosił trybunał o przychylenie się do wywodów rządu niemieckiego. Na zapytania prezydenta trybunału zastępcą Polski oświadczył, że na przygotowanie odpowiedzi na „plaidoyer” niemieckie musi mieć najmniej półtora dnia czasu. Prezydent odroczył posiedzenie do soboty przed południem.

Minister Skrzyński nareszcie zabiera głos w sprawie mandatu Polski w Radzie Ligi N.

Londyn. (AW) W wywiadzie z przedstawicielem „Morning Post” oświadczył premier Skrzyński, że Polska położona na granicy wschodu i zachodu Europy stanowi straż dla zachodu. W pierwszym roku po ukończeniu wojny europejskiej Polska musiała wywalczyć swe granice. Obecnie może uchodzić za podstawę bezpieczeństwa Euro-

py, chcąc być pomostem dla niej a nie barierą. Dla uzdrowienia stosunków europejskich jest koniecznym, by każdy kraj, który ma szczególne i ważne zadania przed sobą mógł wywierać odpowiedni wpływ w Radzie Ligi Narodów. Polska ma takie zadania, stąd też jej starania o stałe miejsce w Radzie Ligi.

Wilno po śmierci arcyb. Cieplaka.

Wilno, 19 lutego. (PAT) Natychmiast po otrzymaniu telegramu z wiadomością o śmierci ks. arcybiskupa Cieplaka, wicewojewoda wileński p. Malinowski złożył na ręce administratora archidiece-

zji wileńskiej jego eminencji ks. biskupa Miankiewicza kondolencje. Pozatem złożyli kondolencje przedstawiciele szeregu miejscowych instytucji.

— 000 —

Jak Ministerstwo Pracy hamuje wydawanie koniecznych ustaw.

Warszawa, 19 lutego. Dziś odbyło się posiedzenie sejmowej komisji ochrony pracy, na którym miały być rozważane rządowe projekty ustaw w zakresie wydawania przepisów o działalności fabryk procbu i o bezpieczeństwie stosowania zbiorników pod ciśnieniem. Obie sprawy spadły z porządku obrad z powodu niezgodnienia stanowiska rządu.

Prawdziwą przyczyną, dla której obie ustawy tkwią w Sejmie już od dwóch lat, jest stanowisko ministerstwa pracy, które wbrew logice oraz wbrew przykładom zagranicznym, domaga się prawa wydawania wspomnianych przepisów. Tymczasem nadzór nad budową i użytkowaniem zbiorników jest robotą wymagającą specjalnych kwalifikacji, których nie mogą posiadać organy Ministerstwa pracy.

Ta sprawa pozornie drobna, ma jednak znaczenie zasadnicze. Jedną z bolączek naszej administracji i jedną z przyczyn nadmiernej rozpiętości budżetu jest powierzenie tej funkcji aż dwóm ministerstwom. Ministerstwo pracy ma prawo wydawać ogólne przepisy bezpieczeństwa pracy, ale urządzenia jego w zakresie badań technicznych są wprost karykaturalne.

W NIEDZIEŁĘ WYJEŻDŻA WYCIECZKA NASZYCH POSŁÓW DO REWLA.

Warszawa (AW). W niedzielę 21 bm. wyjedzie do Estonji wycieczka polskich parlamentarzystów. W skład jej wejdą: wicemarszałek Dębski, posłowie: Anusz, Chacński, Czapiński, Niedbalski, Raczkowski i Reich. Wycieczka przybędzie 23 bm. do Rewla, wroci 28 nie zatrzymując się w Rydze.

— 0 —

PO SIĘDMIU LATACH MAMY GOTOWĄ DOPIERO JEDNOLITĄ PROCEDURĘ KARNA.

Warszawa, 19 lutego (PAT). Pod przewodnictwem marszałka senatu Trampczyńskiego oraz prezesa senackiej komisji prawniczej senatora Ringla odbyło się wspólne posiedzenie prawniczej komisji Sejmu i Senatu, na którym prezes komisji kodyfikacyjnej prof. Franciszek Fierich złożył sprawozdanie z działalności komisji kodyfikacyjnej. Na posiedzeniu tem obecni byli ponadto minister Piechocki, podsekretarz stanu Siemicki oraz generalny sekretarz komisji kodyfikacyjnej Rappaport.

Zagajając posiedzenie marszałek Trampczyński dał wyraz zadowoleniu, że Sejm zasadniczo powołał do życia komisję kodyfikacyjną, albowiem przeciwnicy parlamentaryzmu zarzucają mu, że parlamentaryzm nie posiada zalet ścisłej logiki ani nie przestrzega zasady słuszności, nie może być zatem zdolny do opracowania wielkich kodyfikacji. Następnie prof. Fierich przedstawił wyniki prac komisji kodyfikacyjnej, w szczególności podał do wiadomości, że w roku 1926 zakończona zostanie procedura karna.

WEDLE RECEPTY WIEDENSKICH „SCHIEBERÓW“.

Warszawa. (AW) Członkowie giełdy warszawskiej na znak protestu przeciwko wysokiemu podatki giełdowemu wstrzymali się dziś od transakcji akcjami. Liczą się, że strajk ten potrwa kilka dni.

REDUKCJA FUNKCJONARJUSZY ROLICJI.

Warszawa (AW). W związku z przekazaniem ochrony granic z Lotwą i Litwą Korpusowi Ochrony Pogranicza zostanie zwolnionych około 1.660 funkcjonariuszy policji, którzy dotąd pełnią straż na wspomnianych odcinkach.

STANISŁAW ŁACKI

Nieco o polityce eksportowej Państwa Polskiego.

(Dokończenie)

A przecież gdyby odnośne czynniki odpowiadały zasadzie: „The right man on the right place” i miały stałe wyrobione zdanie o celach i zagadnieniach polityki eksportowej każdej dziedziny produkcji polskiej, to mogły przy pertraktacjach o traktaty handlowe właśnie przez zgodę na eksport małego choćby kontyngentu ropy, celem normowania cen tegoż surowca i utrzymania tychże na stałym poziomie naprzykład po 19—20 dolarów za tonę na rynku krajowym, nie tylko uzyskać korzystniejszy traktat handlowy z Czechosłowacją, ale zapewnić producentom stałe ceny niespekulacyjne na polską ropę, co by zachęcało obcych — kapitalistów do wydatniejszych wierceń, a tem samem do powiększenia bogactwa krajowego.

Pozatem skoro toleruje się wspólną organizację sprzedażną wewnątrz kraju, czyli t. zw. kartel kosztom krajowego konsumenta, to przedewszystkiem powinno się było uwarunkować przystąpienie Państwowych Zakładów Naftowych od stworzenia jednego Centralnego Biura Sprzedaży produktów końcowych także zagranicą i postawić załatwienie tej sprawy jako junctim z kartelową organizacją sprzedaży wewnątrz kraju, a nie zadawać się obietnicami. Tymczasem dotychczas wszystkie obce rafinerie, położone w Polsce, są tylko zgodne, o ile idzie o podwyżkę cen w kraju (w pierwszych dniach grudnia znowu o 15%, aczkolwiek nawet przy kursie dolara 10 złotych nafta w Polsce kosztuje więcej, jak zagranicą w dolarach), a natomiast konkurują swymi produktami zagranicą. Należą bowiem do różnych biegunów przeciwnych koncernów światowych, nawzajem się zwalczają i sprzedają polskie produkty naftowe o kilkanaście procent taniej, jak Rumuni i inni. Nie jest racją polskiej polityki tolerowanie niższej cen produktów polskich zagranicą, a faworyzowanie interesów rafinerów z jednej strony kosztem konsumenta polskiego, a z drugiej strony kosztem producenta ropy przez przewlekanie eksportu leżącej w zbiornikach ropy. Lepiej zdecydować się na zamknięcie nawet kilku rafinacji w kraju, aby reszta pracowała z pełną sprawnością, a za to tanio i była zdolną konkurować z całym światem. Wszelkie sztuczne podtrzymywanie przedsiębiorstw fabrycznych kosztem krajowego producenta surowców, czy to ropy, czy zboża, na dalszą metę wydaje jak najgorsze rezultaty. Pozatem wybija dla życia gospodarczego polskiego ostatnia godzina, aby zaprzestać rozstrzygania kwestji gospodarczych pod kątem widzenia polityki takiego lub innego stronnictwa, a co wicej, interesów takiego lub innego przedsiębiorstwa, częstokroć należącego do obcego kapitału, a reprezentowanego w Polsce przez jakiegoś wybitniejszego członka wpływowego stronnictwa politycznego. Opublikowane cyfry w zestawieniu porównawczem handlu zagranicznego Polski za 10 miesięcy roku 1924 i 1925 aż nadto jasno ilustrują, która gałąź produkcji polskiej — nawet w najniepomyślniejszych warunkach produkcyjnych i eksportowych — jest żywotna, a która wegetowała tylko w okresie inflacji markowej. Trzeba bezstronnie przyznać, że mimo nieprzyjemnej polityki państwowej dla rolnictwa i leśnictwa, jakoteż dla płodów, produktów i przetworów przemysłu rolnego i drzewnego, import z tych gałęzi produkcji wprowadził z powodu wadliwej polityki eksportowej odnośnie do zboża, jak na wstępie wspomniałem, wzrósł z 225.6 milionów złotych do kwoty 394.5 milionów złotych, t. j. o 164.9 milionów złotych, ale równocześnie eksport w tym samym czasie podniósł się o 388 milionów złotych do 580 milionów złotych, t. j. o 192 milionów złotych, a zatem nawet — mimo nieurodzaju — rolnictwo i leśnictwo polskie aktywnie podtrzymywało bilans płatniczy Państwa Polskiego. Statystyka eksportu polskich kopalnianych surowców i półfabrykatów, aczkolwiek z powodu ograniczenia rynków zbytu w roku bieżącym dla polskiego węgla w Niemczech i dla polskich półfabrykatów w Czechach, — wykazuje zmniejszenie eksportu z 320 milionów na 220.6 milionów złotych, ale jeśli się zważy, że import analogiczny gatunku produktów wynosił w tym samym okresie tylko 40—45 milionów złotych, to jest rzeczą jasną, że kopalnictwo polskie również podtrzymuje wydatnie bilans płatniczy.

Natomiast wszelkie inne gałęzie wytwórczości, a przedewszystkiem fabryki wyrobów gotowych, przetwarzające nawet polskie tanie surowce na produkty końcowe, wywoziły w roku bieżącym do końca października zaledwie za 234.5 milionów złotych wyrobów, t. j. o 33.2 milionów złotych mniej, niż w roku ubiegłym, a rząd przez nieogłębne stosowanie ułatwień importowych zezwolił na

Stanowcze słowa Brianda.

Paryż (AW). Podczas wczorajszej wizyty ambasadora niemieckiego von Hoescha u Brianda, ten ostatni na wywody ambasadora niemieckiego odpowiedział, że wejście Polski do Rady Ligi narodów uważa za konieczność, ponieważ Polska wskutek swego politycznego i geograficznego po-

łożenia jest zainteresowana we wszystkich wielkich problemach Europy, zatem byłoby lepiej, gdyby sprawy, w których jest zainteresowana, mogła bronić osobiście. Równouprawnienie Polski w Radzie Ligi narodów z innymi mocarstwami będzie tylko lojalnem wykonaniem umów locarneńskich.

import wyrobów gotowych za kwotę aż 1.057'8 milionów, a zatem o 168.2 milionów więcej, jak w analogicznym czasokresie ubiegłego roku, kiedy się argumentowało, że ludność Polski z powodu kilkuletniej inflacji była, że tak powiem, „wyłódzona” na zagraniczne towary, i że po osiągnięciu stabilizacji musiała w jednym roku sprowadzić stosunkowo więcej towarów, aniżeli to ze zdolności płatniczej pod względem podatkowym wynikało.

Wobec tak lekkomyślnego „popuszczania pasa” i tak chaotycznej polityki gospodarczej, a przedewszystkiem eksportowej, częstokroć nieskoordynowanej pomiędzy departamentami ministerstwa skarbu a ministerstwa przemysłu i handlu, waluta polska nie mogła i nie może się utrzymać na dłuższy okres czasu w parytecie złotym. Aby odrobić zagraniczne zobowiązania z lekkomyślnego importu z równoczesnem hamowaniem eksportu w okresach właśnie korzystnych dla kupna polskiego czy to zboża, czy ropy, czy innych produktów, będziemy zmuszeni prowadzić politykę nie tylko oszczędnościową budżetu państwowego, ale nawet pewnego odmawiania i utrudniania społeczeństwu nadmiernego konsumowania nie tylko tych towarów, które przywozimy, ale nawet i tych, które można wywieźć i zagranicą sprzedać. I tylko w ten sposób, przez ogólną oszczędność całego narodu będzie można zwolna, stopniowo w ciągu kilku lat sprowadzić złotego z t. zw. parytetu gospodarczego do parytetu złotego. Nagły powrót złotego polskiego do parytetu złotego naprzykład przez uzyskanie zagranicznej długoterminowej pożyczki, dzięki której możnaby skonwertować zagraniczne krótkoterminowe zobowiązania z nadmiernego importu zagranicznego na długoterminowe — mojem zdaniem — byłby dla życia gospodarczego krajowego po półrocznej dewaluacji złotego taksą niepożądaną, jak dalszy spadek złotego, t. j. poniżej uzasadnionego pod względem gospodarczym, t. zw. parytetu gospodarczego, nomenklatury, charakteryzującej przyczynę odchylenia się złotego polskiego od parytetu złota. Aby jednak dokonać tego gigantycznego dzieła w sposób normalny właśnie przez uzdrowienie produktywności krajowych warsztatów rolnych, przemysłowych i rzemieślniczych i sprowadzić złotego polskiego z parytetu gospodarczego do parytetu złota, zajdzie potrzeba wielu zmian we wszystkich szczeblach z jednej strony gospodarki prywatnej, ale z drugiej strony państwowej. Bezspornie, że bez poparcia wszystkich stanów społeczeństwa najgłówniejszy gabinet niczego nie zdoła przeprowadzić. Ale z drugiej strony społeczeństwo musi odczuć zmianę rządów przez zmianę systemu w aparacie państwowym. Z radością wysłuchało społeczeństwo zapowiedź pana premiera w jego exposé, iż rząd koalicyjny będzie naprawę rządził. Jednakowoż na podstawie obserwacji codziennej pracy i sposobu rozwiązywania zagadnień bieżącego okresu, pozwalam sobie zauważyć, iż nawet najrzeczniejsza polityka zagraniczna p. premiera, ani najmędrze i najenergiczniejsze zarządzenia p. ministra skarbu nie pomogą na dalszą metę do uzdrowienia życia gospodarczego, dopóki nie nastąpi zmiany nie tylko, jak to się stało, in capite, ale przedewszystkiem in membris niejednego ministerstwa.

Stanisław Łacki.

Jeszcze jedna armja hajdamacka.

Lwów (AW). „Dziś” donosi, że redakcja otrzymała dziś odezwę jakiejś tajnej organizacji wojskowej, zaopatrzonej godłem: Nad nami Bóg, przed nami Ukraina. Odezwą wzywa byłych oficerów i żołnierzy ukraińskich do łączenia się w kadry armji, która wyzwoli ziemie ukraińskie. Armja ta przekonać ma kapitalistyczną Europę, że Ukraina żyje jeszcze i że życia warta. „Dziś” przypuszcza, że odezwą pochodzi z ukraińskich kół monarchistycznych lub z t. zw. hetmańskich, nie wyklucza jednak możliwości prowokacji.

Skazanie podżegaczy śląskich.

Katowice (AW). Sąd w Katowicach skazał redaktora „Oberschlesische Kurier”, T. Krocza, za pogardliwe notatki o urządzeniach państwowych na 1 miesiąc aresztu. Również odpowiedzialny redaktor czasopisma „Sprawiedliwość” został skazany za podburzanie tłumów do gwałtu na 3 miesiące więzienia i 4 tygodnie aresztu.

Pasek wydawców na p. Piłsudskim.

Przed kilku dniami udał się do Sulejówka, do chorego na influencję Marszałka Piłsudskiego, jeden z jego przyjaciół, Hipolit Śliwiński. Celem tych odwiedzin było wytłumaczenie Marszałkowi, że powinien zaniechać udzielania wywiadów rozmaitym pismom brukowym, które dla sprzedania większej ilości egzemplarzy nie wahają się narażać dawnego autorytetu Marszałka i ośmieszają p. Piłsudskiego nawet w gronie jego zwolenników. Prośbę o zamiechaniu udzielania wywiadów przedstawił p. Marszałkowi poseł Śliwiński oczywiście w bardzo oględnych słowach. Niestety, p. Piłsudski okazał się nieugięty na przedstawienia swego przyjaciela, — a nawet wręcz oświadczył, że nadal będzie dawał wywiady o sobie na łamach „Kurjera Porannego”.

Na groźbę swoją nie dał p. Piłsudski długo czekać, — bo już wczoraj w brukowym „Kurjerze Porannym” ukazał się sążnisty wywiad z b. Naczelnikiem Państwa, który pisma brukowe w innych miastach skrzętnie przedrukowały, a między innymi „Krakowski Kurjer Codzienny”.

W tym najnowszym wywiadzie p. Piłsudski tak odpowiada na pytanie jakiegoś dziennikarza, czy jest militarystą:

— Dotyka pan sprawy, — odpowiedział Marszałek, — nad którą zastanawiałem się nieraz w ciągu mojej pracy. Niechybnie, gdy Polska toczyła wojnę, byłem zwycięskim wodzem, a wspomnienia, które mam z czasów wojny, należą do najmiłszych, które posiadam, gdy mogłem osiągnąć tak wielki sukces dzielnicy, jaki osiągnąłem. Wiem również, że nieraz w czasie ubiegłej wojny, gdy na polach bitew wydobywałem zupełnie świeżem i całkiem niedoskonałem narzędziem wojny: naszą armją — niespodziewane i bardzo efektowne zwycięstwa, dziwnie mnie poruszało, a raczej przypominałem sobie równie efektowne zwycięstwa Napoleona. Przenoszone wtedy łatwo na mnie, — nie mogę powiedzieć, że grzechy, — lecz może i musy nieszczęsne Napoleona, który nieraz ze smutkiem wyznawał, że „wojnę żyć musi”. To też jednym z ulubionych i nadzwyczaj szeroko rozpowszechnionych argumentów przeciw mnie, przeciw mojej władzy państwowej, jest wyrzucanie mnie jako zwycięzcy, tych moich skłonności.

A potem były Naczelnik Państwa przechodzi do odpowiedzi na pytanie, czy Polska powinna prowadzić wojnę i jaki byłby jej cel i stwierdza:

— Na istotną treść tego zarzutu odpowiem krótko:

— Każda wojna musi mieć postawiony jakiś cel, inaczej nie warto jej prowadzić. Osobiście dla Polski nie widzę żadnego wyraźnego celu prowadzenia wojny, gdyż Polska nie umie sobie dać rady nawet z temi granicami, jakie posiada, ryzyko zaś prowadzenia wojny z tak słabymi wewnętrznymi siłami narodu, jakie są w Polsce, jest zbyt wielkie, abym zechciał nawet myśleć o narażeniu sławy mojej buławy z własnej chęci czy też myśli.

— Sądę zaś wogóle, że Polska, należąca po ubiegłej wojnie do kompleksu europejskiego, nie jest w stanie bez wymarcia poprostu całej generacji, zdobyć się na jakieś wojenne zakłócenie pokoju. Dlatego, jak i inne państwa w Europie, jest pacyfistycznie usposobiona i bać się powinna wojny o tyle, o ile ją ktoś wojennie nie zaczepi. Jeżeli udam się do swoich osobistych wspomnień z czasów wojny, to posiadam wspomnienia w sobie o ludziach, którzy wydobyli z siebie największe wysiłki, do jakich ludzie są zdolni dla odniesienia zwycięstwa. Mam jednak również tak obrzydliwe wspomnienia o bezsilności, tchórzostwie i poprostu ogromnej ilości zdrady w moim narodzie, które to nikczemności stanowiły tło mojego codziennego życia w czasie wojny, że te wspomnienia nie zachęcają wcale do próby powtórzenia eksperymentów wojennych. We wspomnieniach moich jest tyle gorzkich chwil, które przeżyłem, będąc upokarzany jako reprezentant swojego narodu, — nie dla czego innego, jak dla jakiejś namiętności do pokory

I sprzedajności, tak jakoś wśród Polaków rozpowszechnionej, — że wolę zawsze myśleć, aby te próby wojenne ominęły resztkę mojego życia, a jeżeliby spaść miały na Polskę, wolałbym, aby oglądały je moje dzieci, niż ja sam. Powtarzam więc, nie widzę żadnego celu dla Polski, która sobie z wewnętrznym życiem tak słabo daje radę, prowadzenia jakiejś wojny i t. d. i t. d.

I taki wywiad z Marszałkiem Piłsudskim ciągnie się przez całą długą stronę „Kurjera Porannego”, czy „Kurjera Krakowskiego”.

Czy dziwne jest, że po tych efektownych zwycięstwach, po tych najmilszych wspomnieniach wojennych Marszałka, po tem porównaniu do Napoleona, po tem oświadczeniu, że Polska nie umie sobie dać rady ze swojemi granicami i po tej namiętności narodu polskiego do sprzedajności i pokory, — wszyscy przyjaciele p. Piłsudskiego rwą sobie włosy z głowy, — latają jak nieprzytomni i nie wiedzą, co z tym fantem robić.

A wydawcy pism brukowych zacierają ręce z radości, że pasek na Marszałku Piłsudskim idzie, że ludziska kupują „Kurjerka”, aby się trochę pośmiać z Napoleona w Sulejówku.

Jakie to smutne!

Rozmowa Ministra spraw zagranicznych z pełnomocnikiem Anglii.

Warszawa (AW). W związku z aktualnymi sprawami zmian w Lidze Narodów, p. Skrzyński przyjął wczoraj posła angielskiego Max Müllera.

Pan v. Hoesch nie protestował przeciw przyznaniu Polsce mandatu?

Paryż (AW). W sprawie demarche ambasadora niemieckiego w Paryżu Quai d'Orsay ukazał się oficjalny komunikat stwierdzający, że krok ten nie był żadnym protestem przeciwko rozszerzeniu Rady Ligi, lecz tylko akcją dyplomatyczną, mającą na celu wysondowanie zapatrywań francuskich w tej kwestji. Ambasador von Hoesch zaznaczył niedwuznacznie, że w Berlinie zapatrują się nieżyczliwie na przydział stałego miejsca w Radzie Ligi innym państwom poza Niemcami. W tutejszych kołach politycznych podkreślają, że dyplomatyczna wymiana zdań w tej sprawie była w ostatnich dniach nadzwyczaj ożywiona. Przewiduje się, że kandydatury do stałych miejsc w Radzie Ligi napotkają na plenum Ligi na dość znaczny opór, podczas gdy w samej Radzie posiadają większość. Z pomiędzy mocarstw stałych członków Rady. Włochy i Japonia oświadczają się za przyjęciem, podczas gdy ze strony Anglii należy się spodziewać sprzeciwu, który podobno wychodzi z angielskich sfer finansowych. Zachodzi również możliwość wstrzymania się od głosowania przez któregoś z członków Rady, co również byłoby przesądzenie na niekorzyść ze względu na konieczność jednomyślności w zatwierdzeniu przyjęcia nowego członka Rady. Mówi się, że Polska w związku z traktatami loca-nehmenskiemi otrzymała pewne przyrzeczenia w sprawie ewentualnego wejścia jej w skład Rady Ligi, nie wskazując jednak z czyjej strony.

Skład delegacji angielskiej na marcową sesję Ligi Narodów.

Londyn (AW). „Times” podaje skład delegacji angielskiej która towarzyszyć będzie Chamberlainowi na marcową sesję Ligi Narodów. Delegacja ta, w której znajduje się sir Cecil Hurst, Landstowne, Selby i czterech urzędników ministerstwa spraw zagranicznych wyjedzie z Londynu 6 go marca.

Rekord w bezrobociu.

Zastój we wszystkich gałęziach przemysłu, wywołujący klęskę przymusowego bezrobocia, dotyka całą Europę coraz groźniej. Rozmiary jednak tego zastoju są różne po rozmaitych krajach i dlatego bezrobocie nie wszędzie daje się we znaki w tym samym stopniu.

I tak wedle danych, jakie zebrało czasopismo zawodowe „Die Zeitschrift für Industrie”, bezwzględnie najwyższemu jest procentowo w Danji. Przy końcu bowiem ubiegłego roku 18'3% wszystkich robotników duńskich było bez pracy. — W końcu zaś 1924 roku liczba ta równała się niespełna 9%.

Po innych krajach liczba bezrobotnych na początku br. wynosiła: W Anglii — 11 procent, w Niemczech 10'7 procent, w Szwecji 10 proc. i t. d.

Ciekawym wielce objawem, a nawet niezrozumiałym, wobec bajecznego rozwoju przemysłu w Stanach Zjednoczonych, jest, że na początku 1925 roku liczba bezrobotnych wynosiła 12'1 procent ogółu tamtejszych robotników i że w ciągu tegoż roku spadła tak, iż w początkach roku bieżącego wynosiła 7'7 procent.

Tragedja w rodzinie Bourbon.

Tragedja, jaka się rozegrała przed kilkoma dniami w domu pułkownika Jose Mario Bourbon w Madrycie, głęboko poruszyła mieszkańców stolicy Hiszpanji, dwór królewski i tamtejsze sfery arystokratyczne.

Pułkownik, który od dawna zdradzał silne zdenerwowanie, oświadczył parę tygodni temu swojej żonie, że poczynił kroki w ministerjum wojny, aby go wysłano do Marokka. Dowodził, że ma dosyć życia, jakie prowadzi w Madrycie, chce poznać nowe kraje i doznać silnych wrażeń. Żona starała się wszelkimi siłami odwieść go od powziętego zamiaru, zwracając uwagę na niebezpieczeństwo służby wojskowej w Marokko, argumenty jej wywołały jednak wręcz przeciwny skutek. Pułkownik irytował się, zaciął się w uporze, a stosunki między małżonkami tak się zaogniły, że księżna Bourbon w obawie przed mężem nieustannie trzymała przy sobie dwie służące.

Dnia 5 lutego, pułkownik po kilkudniowej nieobecności w domu zjawił się w salonie swej żony, która siedziała w towarzystwie pokojowej. Oświadczył, że na kilka dni odjeżdża, a zanim żona zdą-

żyła doń przemówić, wyciągnął z kieszeni rewolwer i dał do niej trzy strzały. Zanim przyjechał sprowadzony przez służbę lekarz, księżna skończyła życie. Morderca dał się uwięzić nie stawiając najmniejszego oporu i oddał morderczą broń.

Przyjaciele pułkownika uważali go od dość dawna jako człowieka nienormalnego i przypuszczają, że strasznego czynu dopuścił się w przystępie ataku szału. W najbliższych dniach ma on być badany przez psychiatrów.

Jose Mario Bourbon jest spokrewniony z panującą rodziną hiszpańską. Pochodzi z rodu Bourbon-Anjou i jest wnukiem infanta Henryka szwagra królowej Izabelli II. Urodził się w 1883 r. Ożenił się w 1909 r. z Marią Luizą Ritch'y Carvayo, pochodzącą również z arystokrat. rodziny. Pożycie ich w pierwszych latach było nader szczęśliwe. Mieli sześcioro dzieci. Przed kilku laty dopiero stosunki między małżeństwem uległy zmianie na gorsze prawdopodobnie z powodu choroby pułkownika, która doprowadziła go do popełnienia tak strasznego morderstwa.

— 000 —

Wiadomości z Zakopanego.

Zakopane, 17 lutego.

ŚWIEŻY ŚNIEG. Po paru tygodniach pogody i ciepła, dziś w nocy zaczął padać śnieg i sypie dotąd bez przerwy. Stacje meteorologiczne i górale zapowiadają duże opady śnieżne. Spadły świeży śnieg pozwoli na dalsze kontynuowanie sportów zimowych, a przede wszystkim narciarskiego.

MIEDZYNARODOWE ZAWODY NARCIARSKIE zostały z powodu niepewnej pogody i ciepła oraz niesprzyjających warunków śnieżnych odroczone. Wobec tego, że dziś zaczął się świeży i obfity opad śnieżny, zawody odbędą się prawdopodobnie w przyszłym tygodniu. Bliższy termin zależny od możliwości przybycia zawodników zagranicznych, podany będzie w niedzielę dnia 21 do publicznej wiadomości. Ze zainteresowaniem zawodami temi jest i zagranicą wielkie, świadczy fakt przybycia już teraz paru zagranicznych narciarzy, którzy przed zawodami jeszcze chcą się zapoznać z tutejszemi warunkami terenowymi, aby do zawodów stanąć po pewnym treningu i w niezupełnie obcym terenie.

OSTATKI w przeddzień środy popielcowej wypadły nadzwyczaj okazale. W salach hotelu Morskie Oko urządzili ostatnią redutę artyści malarze ze Szkoły Podhalańskiej, w sali restauracji Trzaski odbyły się Wielkie Ostatki na rzecz bursy gimnazjalnej, — pozatem urządzili zabawę legionistów, a wreszcie bawiono się i po pensjonatach. Ostatnia noc karnawałowa przeszła pod hasłem: tańczmy do upadłego, a zabawy skończyły się rzeczywiście przy białym dniu, bo dopiero gdzieś około godziny 7 rano.

CIEKAWY ODCZYT. W sobotę dnia 20 bm. odbędzie się w sali hotelu Morskie Oko zebranie publiczne, zorganizowane przez tutejsze Koło Zw. Lud. Narod., na którym poseł i burmistrz Zakopanego, Medard Kozłowski, wygłosi referat pod tytułem „Gmina czy klimatyka”. Referat ów połączony jest ze sprawą aktualnego obecnie wniosku rady gminnej o przejęcie przez nią agend komisji uzdrowiskowej.

DONOSŁE POSIEDZENIE KOMISJI UZDROWISKOWEJ. W dniu 16 bm. odbyło się posiedzenie Tymcz. Komisji Uzdrowiskowej. Na porządku dziennym była sprawa wniosku, zgłoszonego przez zasiadających w komisji delegatów rady gminnej, a dotyczącego uchwały rady gminnej, powziętej na posiedzeniu tejże w dniu 12 grudnia w sprawie przekazania agend TKU urzędowi miejskiemu w Zakopanem. Uchwała ta brzmi następująco: Po myśli art. 29 ustawy o uzdrowiskach. Rada gminna w Zakopanem zwraca się do ministerstwa spraw wewnętrznych o przekazanie Zarządowi Gminy z początkiem roku 1926 wszystkich agend TKU, przyjmując równocześnie imieniem gminy ustawowy warunek utworzenia osobnego wydziału dla zawiadywania funduszem kuracyjnym, niezależnie od funduszu gminnych. — Wniosek ten motywował w dłuższym przemówieniu imieniem czterech członków rady gminnej, zasiadających w wydziale TKU, poseł Medard Kozłowski, przedstawiając argumenty prawne i rzeczowe, kładąc szczególny nacisk na względy oszczędnościowe i wykazując cyfrowo, że przez zniesienie TKU daby się uzyskać od 40 do 50 tysięcy rocznie oszczędności i przeznaczyć tę sumę na tak potrzebne Zakopanemu inwestycje. Mówca polemizował dalej z memoriałami Pol. Tow. Tatrzńskiego i Państw. Komisji Ochrony Przyrody, dowodząc, że argumenty, przytoczone przez obie instytucje, są

bądź nierzeczowe, bądź też nie mają żadnego związku z istnieniem względnie nieistnieniem komisji uzdrowiskowej. Obawy, jakoby rada gminna nie mogła należycie spełniać przyjętych na siebie zadań, nie mogą być brane pod uwagę: 1-o ze względu na stan faktyczny, stwierdzający, że gmina dotychczas wykonała i wykonywuje wszystkie bez wyjątku inwestycje i urządzenia sanitarne, za co otrzymała na ostatnim zjeździe polskich lekarzy i przyrodników w 1925 roku w Warszawie złoty medal; — 2-o ponieważ obowiązujące ustawy przewidują bardzo ścisły nadzór państwowy nad gminami, zwłaszcza uzdrowiskowymi i dają władzom rządowym każdej chwili możliwość zmuszenia reprezentacji gminnej do należytego wykonywania obowiązków, względnie usunięcia jej i zastąpienia komisarzem rządowym. Zdaniem wybitnych prawników wyjątkowe ograniczenie samorządu jest sprzeczne z konstytucją i nie znajduje uzasadnienia ani przykładu w obowiązującym ustawodawstwie. — Po dyskusji nastąpiło głosowanie, w którym czterech członków komisji oświadczyło się za wnioskiem delegatów rady gminnej, — jeden przeciw, — a jeden ze względów służbowych wstrzymał się od głosowania. Powyższą, doniosłą uchwałę TKU, równoznaczną z jej rozwiązaniem się, należy uważać za początek nowego okresu w administracji Zakopanego. Postawiony na tem samym posiedzeniu przez prezesa TKU, dra Diehla, wniosek o przyjęcie do wiadomości memoriałów Pol. Tow. Tatrzńskiego i Państw. Komisji Ochrony Przyrody został odrzucony wszystkimi głosami przeciw jednemu.

Zwalczanie szkodników rosiin za pomocą skrapiania roztworem soli potasowych.

Doświadczenia, przeprowadzone w 1924 roku przez dr. Zuckschwerdta z Berlina, wykazały bardzo dobre wyniki, osiągnięte przez zastosowanie skrapiania roślin za pomocą roztworów wodnych soli potasowych w celu zwalczania szkodników. Uważa on za odpowiednie użycie roztworów co najmniej 15 proc. W innych podobnych doświadczeniach używano roztworu 15 kg. 42 proc. soli potasowej w 100 litrach wody. Skrapianie przeprowadzano w początkach marca 1924 roku. Bardzo ważnym jest, ażeby skrapianie było wykonane w odpowiednim czasie. Najlepszą jest pora w ciągu miesiąca marca, zależnie od przebiegu warunków wegetacji. Bliższe dane pod tym względem winny być określone drogą dalszych doświadczeń. Do skrapiania drzew owocowych używano również 15 proc. roztworu soli potasowej w okresie przed rozwinięciem się liści, a 2—3 roztworu po rozwinięciu się liści, w tym ostatnim wypadku skrapianie jest bardzo skuteczne, niszczy wiele szkodników, żerujących na młodej zieloni. Chodzi tu jednak, aby roztwór nie był zbyt stężony i nie szkodził samym liściom. Ponieważ stosowanie roztworu soli potasowych jest łatwe do przeprowadzenia i względnie bardzo tanie, winno być wypróbowane na szerszą skalę zarówno w ogrodnictwie, jak i w uprawach polowych („Die Ernährungr der Pflanze“ Nr. 65—16 z 1925 r.).

—:—

Walka policji z zającami.

Warszawa (AW). Wczoraj policja przeprowadziła rewizję w sklepach, bazarach i halach około 100 sztuk zajęcy, na które termin polowania minął 1 lutego. Zajęce te oddane zostały dla kuchni dobroczynnych.

ADMINISTRACJA OTWARTA
od godz. 9—12 w południe
i od godziny 4—7 wieczorem

OGŁOSZENIA

Drobne ogłoszenia
dla poszukujących **50 gr.**
pracy

Różne

BIEGŁA maszynistka, stenograf, polsko-niemiecka, przyjmie posadę w Krakowie lub na prowincji. Zgłoszenia pod „Biegłą”, przyjmuje Administracja „Gońca Krakowskiego”. 309

AKWIZYCJI zamówień od kupców w Krakowie i okolicy na wszelkie artykuły podejmie się młody, zaufany i pracowity człowiek. Prowizja płatna w połowie towarem. Łaskawe zgłoszenia pisemne do Adm. „Gońca Krakowskiego” pod „Bern”. 326

BEZ KOREPETYTORA nauka: matematyki, fizyki (rozwiązania zadań, dyskusje). Literatury polskiej (krytyka, ćwiczenia, streszczenia). Łaciny (tłumaczenia, preparacje, Historji, geografji, (skrót, repetytorja). Języków obcych (słowniki, samouczki). Wydawnictwa „Pomoc Szkolna” Wajnera, Warszawa, Bielańska 5—45. Żądać wszędzie. Szczegółowy katalog wysyła wydawnictwo po otrzymaniu 15 groszy. (znaczkami). 288

RZĄDCA rolny, pracowity, uczelwy i dobry gospodarz, poszukuje posady na ordynarję od kwietnia. Na żądanie złoży kaucję w gotówce. Warunki skromne. Zgłoszenia: Sokółów, skrz. poczt. 2 woj. Lubelskie, W. Kiliński. 324

AGRONOM ze studjami rolnymi i kilkuletnią praktyką w kraju i za granicą, poszukuje odpowiedniej posady zaraz lub 1 marca. Zgłoszenia pod „Agronom” przyjmuje Administracja „Gońca Krakowskiego”. 225

KAWALER, lat 28, blondyn, wzrost średni, na stanowisku pragnie poznać panią do lat 25, miłą, gospodarną, muzykalną. Cel matrymonialny. Posag wymagany. Zgłoszenia pisemne pod „28” przyjmuje Administracja „Gońca Krakowskiego”. 335

POSZUKUJENY kierownika tartaku, doświadczonego, energicznego, dobrze obznajomionego z warunkami wyrobu materiału wywozowego do Anglii i Niemiec. Znajomość języka polskiego wymagana. Oferty pod „Tartak” do biura ogłoszeń Pietraszka, Warszawa, Marszałkowska 115. 335

STENOGRAFI wyuczam szybko i niedrogo. Kraków, ulica Stolarska 13, l. p. 328

UNIEWAŻNIAM skradzioną metrykę chrztu i „maturę” na nazwisko Szlama Władysław. 327

DO SPRZEDANIA fabryka wyrobów emaljowanych i tłocznia blachy na Górnym Śląsku. Zgłoszenia: Hunger, Poznań, ul. Kraszewskiego 11. 329

POSZUKUJĘ mieszkania składającego się z dwóch pokoi i kuchni, ewentualnie jednego dużego pokoju, przedpokoi i kuchni. Dam żądany czynsz. Zgłoszenia przyjmuje Administracja „Gońca Krakowskiego” pod „Czynsz”. 330

KUPIĘ domek niedaleko miasta, najchętniej w okolicy górzystej. Zgłoszenia z podaniem ceny i opisem nadsyłać do Administracji „Gońca Krakowskiego” pod „Domek”. 331

BARNCARZA (tokarza) do wyrobu naczyń i wazoników, przyjmie Zarząd cegielni miejskiej i fabryki dachówek w Rzeszowie, Rejtana 10. Zgłoszenia z odpisami świadectw, których się nie zwraca, wraz z warunkami, kierować tamże. 333

POMOCNIK ogrodnicy, z dobrą praktyką fachową i znajomością pszczelnictwa, potrzebny od 1 marca do ogrodu handlowego, owoco-warzywnego. Wiadomość: Stokowski, Krośniewice, pow. Kutnowski. 332

PANIENKA z kilkuletnią praktyką biurową (kasa, korespondencja, saldo conti), pisząca biegle na maszynie, poszukuje odpowiedniej posady od 1 kwietnia 1926 r. Łaskawe zgłoszenia przyjmuje Administracja „Gońca Krakowskiego” pod „J. S.”. 336

TARTAK dwugatowy, w lasach pod warszawskich do sprzedania. Informacji udziela Wydział powiatowy w Sochaczewie. Termin składania ofert upływa w dniu 6 marca 1926 r. o godzinie 12-ej. 320

LEŚNIK, pomorzanin, znający dokładnie swój zawód, dobry strzelec, łepiciel drapieżników, trzeźwy, energiczny, żonaty, poszukuje posady od 1 kwietnia 1926 r. Br. Jełka Sadłinek, poczta Jabło, nowo, pow. Brodnica. 311

MŁODY, inteligentny, zredukowany urzędnik, poszukuje jakiegokolwiek zajęcia. Łaskawe zgłoszenia dla „Zredukowanego” przyjmuje Administ. „Gońca Krakowskiego”. 328

ZARZĄD DÓBR Lustrzaniec, pow. Lubliniec, G. Śląsk, przyjmie od 1 marca praktykanta rolnego, energicznego. Zgłoszenia z odpisami świadectw i referencjami. Nieuwzględnione bez odpowiedzi. 319

RUTYNOWANY szofer, mechanik, z pierwszorzędnymi poleceniami potrzebny zaraz. Zgłoszenia: Centralny Zarząd dóbr. w Pełkiniach, p. Jarosław. 337

M. SZYME do zycia, używana, w dobrym stanie kupię. Zgłoszenia pisemne z podaniem ceny składają w Administracji „Gońca Krakowskiego” pod „Maszyna”. 338

BYŁY administrator z wyższym wykształceniem fachowym, poszukuje zarządu małym majątkiem. Złoży gwarancję albo kaucję. Zgłoszenia pod „Administrator” przyjmuje Administracja „Gońca Krakowskiego”. 339

BUCHALTER-bilansista, poszukuje zajęcia w godzinach popołudniowych. Wymagania skromne. Łaskawe zgłoszenia dla „Buchaltera-bilansisty” przyjmuje Administracja „Gońca Krakowskiego”. 340

RUTYNOWANA korespondentka, maszynistka, poszukuje zajęcia. Zgłoszenia przyjmuje Administracja „Gońca Krakowskiego” pod „Rutyna”. 341

ROZWÓDKA, lat 45, niezależna majątkowo, poszukuje tą drogą przyjaciela przystojnego, inteligentnego do lat 50, na wyższym stanowisku. Zgłoszenia do Administracji „Gońca Krakowskiego” pod „Wspólne życie”. 342

Czytajcie i rozpowszechniajcie

„Gońca Krakowskiego”

MAGISTRAT MIASTA DUBNA

ogłasza

KONKURS

na posadę architekta miejskiego

Reflektanci winni posiadać: 344

- 1) Ukończone wyższe studia architektoniczno budowlane i znajomość obowiązującego ustawodawstwa budowlanego.
- 2) Obywatelstwo polskie.
- 3) Gruntowną znajomość języka polskiego w mowie i piśmie. Do obowiązków architekta będzie należało prowadzenie działu budowlanego i wszystkich spraw połączonych z tym działem. Pobory według VIII. (ósmej) kat. płac urzędników państwowych i 25 proc. dodatku komunalnego. Oferty należy nadsyłać do Magistratu m. Dubna w terminie do dnia 6 marca r. b., w którym to dniu o godz. 12 nastąpi rozstrzygnięcie konkursu.

(—) Fołtyn

p. o Burmistrza m. Dubna.

Panienka

z ukończoną szkołą handlową, władająca biegle językiem niemieckim, poszukuje jakiegokolwiek zajęcia. Wymagania skromne. Zgłoszenia przyjmuje Administ. „Gońca Krakowskiego” dla „G. K.”.

Zalety i wady.

Światowej sławy psychografolog Szyller Szkolnik opowie Ci, kim jesteś, kim być możesz? Nadeślij charakter pisma swój lub zainteresowanej osoby, zakomunikuj: imię, rok, miesiąc urodzenia Otrzymasz szczegółową analizę charakteru, określenie zalet, wad zdolności, przeznaczenie. Analizę wysyłam po otrzymaniu 5 zł. Osobiście przyjmuję od 12—7. Protokół, odezwy, podziękowania najwybitniejszych osób stolicy. Warszawa Psycho-Gratolog, Szyller Szkolnik, Piękna 25—25. 111

Ziemniaki jadalne

w dobrym opakowaniu słomą i

Ziemniaki fabryczne

wysokoprocentowe sprzedaje

Paweł Schiavonetti, Hurtownia Ziemniaków

Pleszew, Wielkopolska, Tel. 32 i 35

Związek Zawodowych Urzędników Prywatnych

Kraków, ulica Sławkowska L. 6, l. p.

wznawia

Kursa Stenograficzne

(dla początkujących zasady stenografii) oraz

Seminarja Stenograficzne

połączone z korespondencją nandlową.

Zgłoszenia na nowo zawiązujące się kółka przyjmuje Sekretariat Związku codziennie od godz. 7 do 9 wieczorem

Wydział Powiatowy we Włodawie

ogłasza

KONKURS

na stanowisko technika

z uposażeniem według VIII. grupy płacy pracowników państwowych dla samotnego oraz przynaczna na rozjazdy ryczałt 720 zł. rocznie.

Posada do objęcia od 1 kwietnia br.

Od kandydatów wymagane jest średnie techniczne wykształcenie i praktyka. Przy składaniu podania należy dołączyć życiorys i świadectwo odbytej uprzednio praktyki.

Termin składania ofert do 15 marca 1926 r.

Podania bez odpowiedzi należy uważać za nieważne.

Przewodniczący Wydziału Starosta WIELANOWSKI.

CZYTAJCIE!

Najpoważniejsze — najlepiej informowane pismo stołeczne

„WARSZAWIANKA”

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmuje administracja „Warszawianki” Kraków, ul. Dunajewskiego L. 7
Telefon Nr 2502

*Prosimy naszych Czytelników by popierali
Firmy ogłaszające się w „Gońcu”*